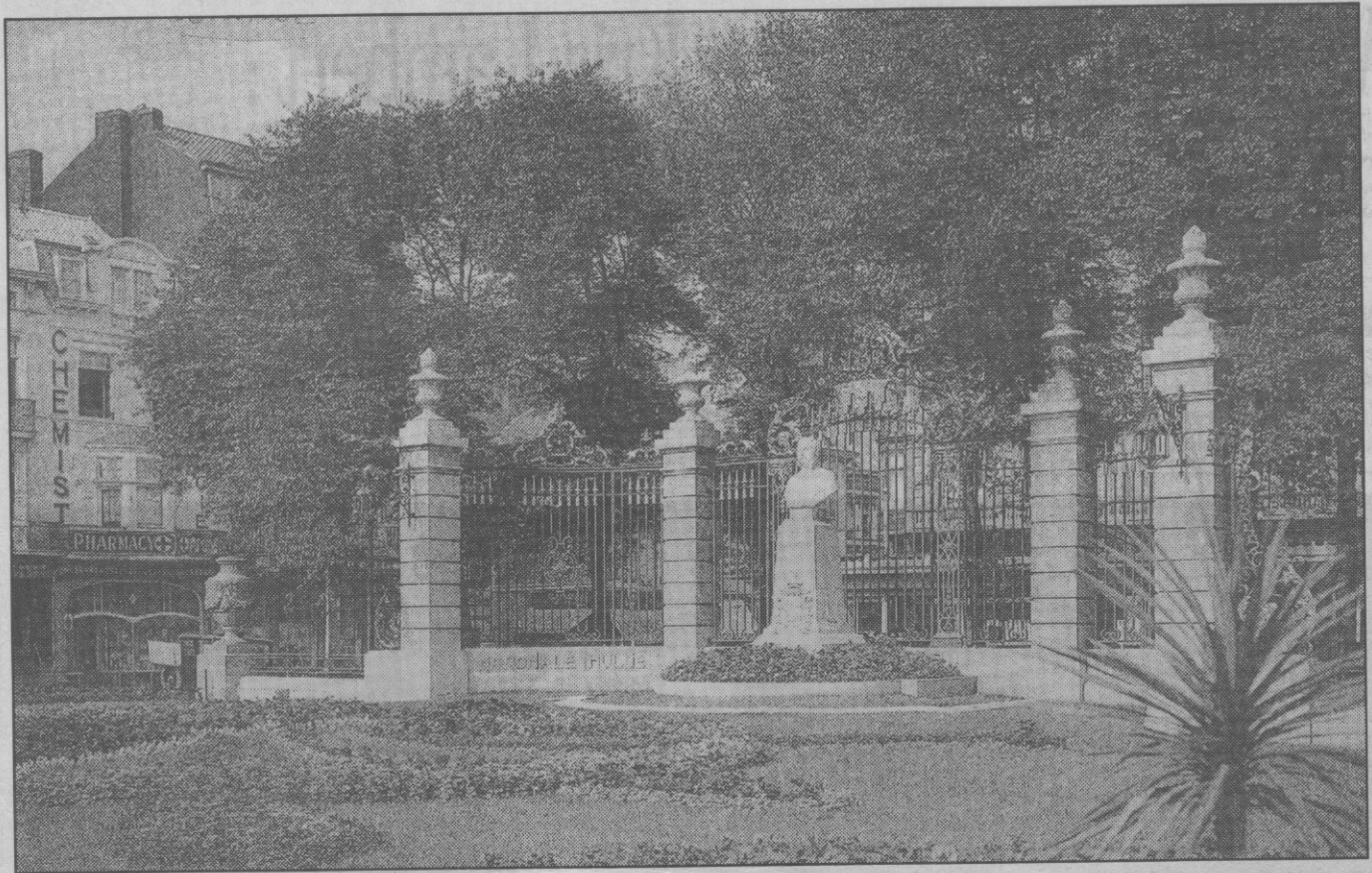


Oostende had voorloper van Gorbatsjov



Het huldebeeld van Auguste Beernaert op het Marie-Joséplein. (Circa 1933)

Bij het toekennen van de Nobelprijs voor de Vrede aan Sovjetleider Mikhail Gorbatsjov, kwam ons onwillekeurig de Oostendenaar voor de geest die in 1909 deze belangrijke prijs toegevoegd kreeg. Inderdaad, in Oostende staat het monument van één van de belangrijkste staatslieden uit de geschiedenis van ons land. We hebben het over Auguste Beernaert.

Auguste Beernaert werd geboren in Oostende in 1829 en overleed in Lausanne in 1912. Hij werd op 20-jarige leeftijd advocaat en als briljant jurist wist hij zich vlug tot de hoogste trappen op te werken in de politiek. Zo werd hij van 1873 tot 1878 Minister van Openbare Werken en van 1884 tot 1894 was hij Minister-President. Deze 10 jaar als Eerste Minister zijn geen gemakkelijke jaren geweest voor onze stadsgenoot.

Het was immers in die periode dat Koning Leopold II zich met alles, maar dan ook alles, bemoeide betreffende het beleid van ons land. Zo was er ook de Congo-kwestie toen Leopold als koning van deze staat werd aangesteld. Dit was nog vóór Congo een Belgische kolonie werd.

Auguste Beernaert had als katholiek volksvertegenwoordiger ook inzicht in de sociale noden van het volk. Onder zijn beleid kwamen er wetten in verband met vrouwen- en kinderarbeid, het loon van de werknemers dat onvervreemdbaar werd en een wet in verband met de oprichting van arbeidersverenigingen. Hij was ook een sterk verdediger van het algemeen stemrecht. Nadat eerst de wet van het meervoudig stemrecht (1,2 of 3 stemmen naargelang de studies die men gedaan had of naargelang de belastingen die men betaalde) werd gestemd,

deed hij in 1894 een zware poging om het algemeen enkelvoudig stemrecht toe te passen. Toen dat mislukte bood hij de regering zijn ontslag aan.

Van 1895 tot 1901 werd hij voorzitter van de Kamer en streefde verder voor sociale hervormingen. In 1901 deed hij dan nog een laatste poging om het algemeen stemrecht te bekomen, doch ook deze ultieme poging mislukte.

Auguste Beernaert was één van de meest vooruitstrevende personen op de 1ste en 2de Vredeskonferentie in Den Haag, wat hem in 1909 de Nobelprijs voor de Vrede opleverde.

Een paar jaar later overleed hij, doch zijn voorstel over het algemeen stemrecht zou later toch doorgevoerd worden, al was het na de belofte die Koning Albert in de oorlog aan de frontsoldaten had gedaan.

In 1927 werd een monument ter ere van Auguste Beernaert op het Marie-Joséplein ingehuldigd. Er waren voordien discussies geweest of dit nationaal monument wel in Oostende moest staan.

Er waren scherpe polemieken in de pers omdat Beernaert na een discussie met het Oostends schepenkollege zou gezegd hebben dat hij beschaamd was Oostendenaar te zijn.

Het beeld werd vervaardigd door beeldhouwer Mascré, terwijl het smeedijzeren hekken, dat onlangs volledig hersteld werd, het werk is van de Lierse kunstsmid Van Boeckel.

Auguste Beernaert was de broer van Euphrasine Beernaert, de kunstschilderes, wiens werken momenteel tentoongesteld worden in het Museum voor Schone Kunsten.

Omer Vilain

Bij het lauweren
van Mikhaël Gorbatsov

Oostendenaar kreeg ooit Nobelprijs voor de Vrede toegewezen

De Russische hervormer Mikhaël Gorbatsjov werd begin van de week in Noorwegen de Nobelprijs van de Vrede toegekend. Ooit had Oostende in de persoon van Auguste Beernaert (1829-1912) zelf een Nobelprijswinnaar. De beeltenis van deze staatsman pronkt nog steeds in een parkje aan het drukke Marie-Joséplein en moest de voorbije jaren beschermd tegen afbraak. Wie was nu die Beernaert? Waarover meer in deze Zeewacht.



Auguste Beernaert kreeg in 1909 de Nobelprijs voor de Vrede toegewezen.